

Darek Dusza i Demony, Muzeum figur wioskowych

Żyję w muzeum
figur wioskowych
Od smrodu naftaliny
Mam zawroty głowy
Bez, bez, zębne mumie
Decydują, co mam robić
Paragrafem i pręgierzem
Grożą mim grożą mi

Gdzie jest przód, gdzie jest przód
A gdzie tył?
Co już było, co już było
Co ma być?

Wychodzę na ulicę
I oczom nie wierzę
Na koniach, tych z Morskiego
Pędzą gdzieś rycerze
Dzwony biją, biją w amoku
Brakuje tylko smoków
Brakuje kilku dziewic
Sama nie wiem, sama nie wiem

Jak skra na niebie płonie Mars
A z nim miliony płoną gwiazd
I ten z Kosmosu gromki śmiech
A ja w muzeum dalej tkwię

Wreszcie jest bezpiecznie
Nasza ziemia płaska
Nikt się z niej nie sturla
Nikt się nie potrzaska
Znowu koniec, koniec świata
zamknięty w szczepionce
Pasę się na łące
Jestem zającem

Gdzie jest przód, gdzie jest przód
A gdzie tył?
Co już było, co już było
Co ma być?

Jak skra na niebie płonie Mars
A z nim miliony płoną gwiazd
I ten z Kosmosu gromki śmiech
A ja w muzeum dalej tkwię